

Pregó de Festa Major 1991

Nota del director: publiquem aquest pregó a petició d'algunes persones del Poblenou. Nosaltres creiem que és un text d'importància per la vida social del barri i que no té desperdici. El publiquem amb un xic de retard degut a la desaparició de l'Eco de l'Aliança, on havia de ser publicat.

Amics,

Enguany la Festa Major del Poble Nou ha de ser especialment eufòrica.

El nostre barri, de sempre bastant marginat i en els últims anys força decadent, ha canviat de signe i ha passat de ser un suburbi a formar definitivament part de l'urbs, perquè constituir la seu de la Vila Olímpica fa que el nostre barri s'incorpori al centre de la ciutat per la porta gran.

Probablement, a partir

d'ara, el Poble Nou sigui cèlebre arreu del món pel perfil dels dos gratacels situats al final del primer carrer de l'Eixample que arriba fins el mar i que, a propòsit, ja que arriba fins el mar, hauria de portar en tota la seva extensió, el nom de carrer Marina en lloc del d'avinguda de Carles I ... però tornant a la nova imatge del Poble Nou de la qual parlavem, us haig de dir que aquesta visió una mica novatorquesa no m'atrau especialment. Preferiria, per al Poble Nou, una construcció representativa més pròpia, com, per exemple, la Torre de les Aigües de Can Girona, tantes vegades representada en les teles de **Ramon Calsina** i que sempre ha somiat veure un dia, com un campanar civil, en el centre d'una plaça, recor-

dant l'origen fabril del barri. Però la història fa el seu camí, i d'una manera força accelerada en els darrers temps, així és que confiem en que no trigarem gaire en veure quin serà finalment el nostre símbol, perquè, alguna cosa hem de tenir, ja que un nucli urbà per a ésser civilitzadament urbà, ha de tenir una imatge emblemàtica.

Ja que ens van pendre el brollador de la Rambla per a ser col·locat a la Plaça Reial, ja que no tenim cap obra al carrer del nostre gran escultor noucentista **Enric Casanovas**, ja que el nucli inicial: l'església de Sant Martí de Provençals ha quedat ofegat per l'expansió salvatge de la ciutat, hem de reivindicar la monumentalització de la nostra barriada. sense na-

turalment, perdre la personalitat i els orígens.

El Poble Nou i per extensió Sant Martí serà, sens dubte ben aviat una part de la ciutat digna de tomar a descobrir, perquè el renaixement de tot el districte i dels seus entorns és evident i notori: la potenciació cultural al voltant de la plaça de les Glòries Catalanes, el pròxim ressorgiment de l'Estació de França, la construcció del pont Felip II de Bac de Roda, la prolongació per l'est de la Diagonal, la restauració d'aquesta Rambla, l'exemplar transformació de Can Felipa en un dels millors centres cívics de la ciutat (on hi vàrem poder veure fa tres mesos una atractiva mostra de la nostra història), la creació d'instal·lacions esportives i del Port Olímpic, la

dignificació de la platja de Mar Bella (que per cert no té res a veure per sort, amb la frívola Marbella d'en Gil i Gil) i la projecció encadenada de parcs resseguint la costa trenaran amb la fatal creença de que les ciutats solament progressen cap a ponent. Ara demostrarem que també podem fer-ho per llevant. Tot plegat farà d'aquest barri, bressol de personalitats com en **Josep Trueta**, l'**Enric Casanovas**, en **Roc Bo-**

ronat, la **Maria Espinal**, en **Manuel Arranz**, en **Xavier Benguerel** (pare i fill), en **Ramon Calsina**, en **Francesc Gironès**, en **Ricard Creus** i tots nosaltres o, encara més meritós, dels qui l'han triat per a viure-hi, un dels centres d'aquesta important capital de la Mediterrània que és Barcelona.

Comencen doncs amb esperança i alegria la festa d'aquest històric setembre de 1991.

Josep Mª Subirachs

comercial **APARICIO**

IL·LUMINACIÓ - MATERIAL ELECTRIC

RAMBLA POBLENOU, 99 Telèfon: 300 39 95
08005 BARCELONA